

Wille: Maa jeg bede om Ordet i Anledning af Hans Excellence Konſeilspræſidentens Foredrag.

Formanden: Er det for at opfordre Konſeilspræſidenten til yderligere Dplysninger.

Wille: Det er i Anledning af en Yttring, ſom Konſeilspræſidenten har brugt, og mod hvilken jeg finder det nødvendigt at neblægge beſteemt Indſigelse.

Formanden: Jeg troer ikke, at det er rigtig i dette Møde at gaae ind paa en Diskuſſion i den Retning, ſom det ærede Medlem antyder.

Wille: Jeg haaber, at den ærede Formand ikke vil affkjære mig Ordet efter de Ytringer, ſom ere ſaldne fra Hans Excellence Konſeilspræſidenten.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Wille: Der var, mine Herrer, i Begyndelſe af det Foredrag, vi nyligen have hørt, en Yttring, der løb omtrent ſaaledes, at Partilidenſkaben eller Partivillien havde ſøgt at bemægtige ſig enkelte Kjendsgjæringer, for paa diſe at støtte en Miſtanke (Stemmer: Hør! Hør!), og denne Yttring blev beſvaret med de ſamme ſtarke Hør! ſom i dette Dieblik gjenſtages. Maa jeg til dem, ſom yttre diſe Biſaldsraab, gjøre den Bemærkning, at naar Anſkuelferne ikke ere eens, ſaa kan den Stemning og de Følelſer, hvormed man modtager Efterretninger ſom dem, hvorum der her er Tale, heller ikke være det, og maa jeg tillige erindre om, at det ikke er mange Dage ſiden, at der af de Herrer i denne Sal blev konſtatet en aldeles beſteemt Afvigelse i politiffe Anſkuelfer, og at det ſom Følge deraf kan være let nok for dem, hvis Mening gaaer i en anden Retning end vor, at modtage med No og Sjælsſtyrke, hvad der paa os Andre har gjort et ſaa ſtarkt og nedſlaaende Indtryk. Til Hans Excellence Konſeilspræſidenten ſtal jeg rette den Bemærkning, at han i Søndags ſagde til os, at hvad

der var ſkeet, var kommen ligesaa overraſtende for ham ſom for os, at det var kommen ſom et Tordenſlag for ham. Nu beundrer jeg gjerne Konſeilspræſidentens No, at han kan modtage Tordenſlag med ſaa uſvækket Mod, med et ſaa klart og roligt Blik, at han ikke midt i ſin Overraſſeſe har haft et eneſte Beſlagelſens Ord at indføre i den Proklamation, ſom han har gjort Udkaſt til, men jeg kan ikke indbrømme nogenſomhelſt Berettigelse til at træde frem i denne Sal og ſige, at det er Partiopfattelſen, ſom ſøger enkelte Punkter, for derpaa at bygge Miſtanke. Stillingen er ſaaledes, at der er Meget, der kan vække Bekymring og Tvivl, og meget Lidt, ſom kan give ſand og troſterig Tillid. Under en ſaadan Situation maa en Begivenhed ſom den, der er indtruffen og ſom er kommen ſaa overvældende til os Alle, nødvendigt fremkalde hos enhver Mand, til hvilken Side og til hvilket politiffi Parti han end hører, det alvorlige Forſæt at underſøge Alt nøie og prøve, hvorledes det overhovedet hænger ſammen, og Konſeilspræſidenten er derfor ikke berettiget til at fremſtille dette ſom nogenſomhelſt Partiaſkuelfe, der har villet udsprede Miſtanke. Han er allermindſt berettiget dertil, naar han dog har maattet lade ſtaaе hen ſom et uforklarligt og endnu uforklaret Faktum, at der er hengaaet 24 Timer efter det Paſſerede, før man fandt det paſſende at underrette dem, der ſtyre Landet, om hvad der ogſaa for dem var et Tordenſlag fra klar Himmel. — Hs. Excellence Konſeilspræſidenten har rettet nogle Bemærkninger til dem, ſom lede den offentlige Mening; mellem dem er han ſelv. Derſom han nu i Søndags, da han her havde ſit Møde med os, havde ſagt, hvad han idag har ſagt, derſom han dengang havde været ſaa upaavirket af Stemningen, ſom han nu 48 Timer efter er det, ſaa havde han været berettiget til at gjøre den meget ſtarke og, jeg ſtal tilføie, meget uforſkyldte Bebreidſe, ſom er kommen fra ham. Det er ikke her Stedet til at imødegaae, hvad han har yttret om Lederne af den offentlige Mening, hvorved han maa antages nærmefi at have meent dem, der ſtaaе ſom Preſſens Organer. Jeg ſeer ikke, at der er nogen Anden her i Salen, mod hvem denne